

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອດເວັນຕິສວັນທິຈັດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີ ຊາວ

Jeff Pippenger
2025-12-26

ເລກຊາວ

ພຣະທຳໂຢເອນຊົງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການທຳລາຍສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າເກດຂຶ້ນໃນຄົນຮຸ່ນທິສະຕີ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວທົມາເຖິງໂຢເອນ ບຸດຂອງເບທູເອນຯ

ຈົ່ງຟັງເລື່ອງນີ້ເຖິງ, ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງຫຼາຍ, ແລະຈົ່ງຽງຫຼຸຟັງ, ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ.

ເຫດການນີ້ເຄີຍເກດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານ

ຫຼືແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸດຂອງພວກທ່ານຫຼື?

ຈົ່ງບອກເລື່ອງນັ້ນແກ່ລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານ,

ແລະໃຫ້ລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານບອກແກ່ລູກຫຼານຂອງເຂົາ, ແລະລູກຫຼານຂອງເຂົາອີກຮຸ່ນໜຶ່ງ.

ສົ່ງທິແມງກັດກິນຊະນິດທຳອິດໄດ້ເຫຼືອໄວ້ ຝຸງຕັກແຕນໄດ້ກິນເສຍ; ແລະສົ່ງທິຝຸງຕັກແຕນໄດ້ເຫຼືອໄວ້

ແມງກັດກິນອີກຊະນິດໜຶ່ງໄດ້ກິນເສຍ; ແລະສົ່ງທິແມງກັດກິນຊະນິດນັ້ນໄດ້ເຫຼືອໄວ້

ໜ່ວຍກັດກິນໄດ້ກິນເສຍ.

ຈົ່ງຕືນຂຶ້ນ, ພວກຄົນຂີ້ເມົາເຫຼົ່າເອີຍ, ແລະຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້; ແລະຈົ່ງຄຳຄວນ,

ພວກທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ດຶມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ເພາະເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃໝ່;

ເພາະມັນຖືກຕັດອອກໄປຈາກປາກຂອງພວກທ່ານ. Joel 1:1-5.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ແມ່ນຄຳອຸປະມາຂອງ Adventism,

ແລະການຕືນຂຶ້ນໃນຄຳອຸປະມານັ້ນເກດຂຶ້ນເມື່ອເຂົາສາວີແລະຫຍ້າປົນຖືກແຍກອອກຈາກກັນ, ໃນເວລານັ້ນ

ພວກຫຍ້າປົນກໍຕືນຂຶ້ນຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກ "ຕັດຂາດ" ອອກຈາກ "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່." ຄຳວ່າ "ຕັດຂາດ"

ເປັນຕົວແທນຂອງຂັ້ນຕອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາປະການທຳອິດຂອງ Abram ທີ່ມີການຕັດແມ່ງົວ, ແມ່ແບ່

ແລະແກະຜູ້ອອກເປັນສອງສ່ວນໃນພິທີເພື່ອຮັບຮອງພັນທະສັນຍາດ້ວຍເລືອດ.

ໃນພາກພຣະຄຳພີແຫ່ງພັນທະສັນຍາດຽວກັນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງລະບຸວ່າ

ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນການພິພາກສາໃນຊົວອາຍຸຄົນຮຸ່ນທິສະຕີ.

ແລະພຣະອົງຕັດກັບອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ແນ່ນອນວ່າ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນແປກໜ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ແລະຈະຮັບໃຊ້ຊາດນັ້ນ;

ແລະພວກເຂົາຈະກົດຂີ່ເຊື້ອສາຍນັ້ນເປັນເວລາສີ່ອ້ຍປີ. ແລະເຮົາຈະພິພາກສາຊາດນັ້ນດ້ວຍ,

ຄືຊາດທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້; ແລະພາຍຫຼັງ ພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນຫຼວງຫຼາຍ.

ສ່ວນເຈົ້າ (ເຈົ້າຈະໄປຫາບັນພະບຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບ; ເຈົ້າຈະຖືກຟັງເມື່ອຊະລາຢ່າງດີ.

ແຕ່ໃນຊົວຄົນຮຸ່ນທິສະຕີ ພວກເຂົາຈະກັບມາທຶນອີກ; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມໄຮຍັງບໍ່ເຕັມ."

ປະຖົມມະການ 15:13-16.

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນຊົວອາຍຸທິສະຕີ ຄືໃນຊົວອາຍຸຂອງໄມເຊ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດພຣະບັ

ນຍັດສິບປະການເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້.

ໃນບັນດາກົດບັນຍັດສິບປະການນັ້ນ ຂໍ້ທີສອງໄດ້ຂະຫຍາຍແສງແຫ່ງສິດອາຍຸຂອງອັບຣາມໃຫ້ເດັກນ້ອງຂຶ້ນ.

ຢ່າເຮັດຮູບແຕະສະຫຼັກ ຫຼື ຮູບລັກສະນະໃດໆ ສຳລັບຕົນ ທີ່ເປັນຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນຜ້າເບື້ອງເທິງ ຫຼື ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ ຫຼື ທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ: ຢ່າກາບໄຫວ້ຮູບເຫຼົ່ານັ້ນ ຫຼື ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ມັນ; ເພາະວ່າເຮົາ ຄື ພຣະເຢຮ໌ອາ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫຼັກຫຼວງ ຜູ້ລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດເຖິງລູກຫຼານ ຈົນເຖິງຊົ່ວຄາວທີ່ສາມແລະທີສີ່ ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊົງເຮົາ; ແລະ ສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຄົນນັບພັນຊົ່ວຄາວຂອງຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ. Exodus 20:4–6.

ສິ່ງຊົ່ວຄາວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາມໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໄວ້ໃນການຂະຫຍາຍໃຫ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະ ລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານະພຣະເຈົ້າຜູ້ຫຼວງແຫ່ງ.

ຄວາມຫວັງແຫ່ງຂອງພຣະອົງຖືກນຳໄປປຽບທຽບກັບຮູບເຄົ້າລົບສະຫຼັກ. ກັບຊົ່ວຄາວທີ່ສີ່ຂອງອັບຣາມ ພວກເຮົາຍັງພົບເຫັນການພິພາກສາທີ່ດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບອີກດ້ວຍ.

ການພິພາກສານັ້ນມີຕົ້ນຊົນຊາດທີ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຕັກຢູ່ໃນພັນທະການ, ພ້ອມທັງມີຕົ້ນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າເອງ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຊາວອາໄມຣິຈະຖືກພິພາກສາ.

ອັບຣາມຊື່ໃຫ້ເຫັນຂະບວນການພິພາກສາທີ່ອ່ອນໄຫວດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຄື່ອນຜ່ານໂລກໄປຢ່າງເປັນລຳດັບ, ແລະພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີ່ສອງກໍຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ

ຂະບວນການພິພາກສານັ້ນແບ່ງມະນຸດຊາດອອກເປັນຄົນພວກໜຶ່ງຄືຜູ້ທີ່ຊົງພຣະເຈົ້າ ແລະອີກພວກໜຶ່ງຄືຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງຮ້ອງປະກາດອອກມາວ່າ, “ຖ້າທ່ານຮັກເຮົາ ຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ.”

ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະບັນຍັດກຳລັງຖືກປະທານຢູ່ທີ່ຊີນີຍາຍ, ໂມເຊໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕັດກັບໂມເຊວ່າ, “ຈົ່ງສະກັດແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ໝື່ນກັບແຜ່ນທຳອິດ; ແລະເຮົາຈະຂຽນລົງເທິງແຜ່ນຫີນເຫຼົ່ານີ້ເຖິງຖ້ອຍຄຳທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍເສຍ. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະຂຶ້ນມາຍັງພູຊີນີຍາຍໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະມາປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາທີ່ອົດພູນັ້ນ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຂຶ້ນມາກັບເຈົ້າ, ແລະຢ່າໃຫ້ເຫັນຜູ້ໃດຢູ່ທົ່ວທັງພູນັ້ນ; ທັງຢ່າໃຫ້ຝູງແຕະຫຼືຝູງງົວຫາກິນຢູ່ເບື້ອງໜ້າພູນັ້ນ.”

ແລະລາວໄດ້ສະກັດແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ ໝື່ນກັບແຜ່ນທຳອິດ; ແລະໂມເຊໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕໍ່ ໃນເວລາເຊົ້າ, ແລະຂຶ້ນໄປເທິງພູຊີນີຍາຍ ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ບັນຊາເຂົ້າໄວ້, ແລະໄດ້ຖືແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໄວ້ໃນມື. ແລະພຣະຢາເວໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນເມກ, ແລະປະທັບຢືນຢູ່ກັບເຂົ້າຫີນນັ້ນ, ແລະປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະຢາເວ. ແລະພຣະຢາເວໄດ້ສະເດັດຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຂົ້າ, ແລະປະກາດວ່າ,

ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະກະລຸນາແລະພຣະຄຸນ, ອົດທົນຍາວນານ, ແລະອຸດົມບໍລິບູນໃນຄວາມດີແລະຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນນັບພັນ, ຊຶ່ງອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ການລະເມີດ, ແລະບາບ, ແລະຈະບໍ່ຊົງຖືວ່າຜົນຄວາມຜິດເປັນຜົນໄວ້ສິດເປັນອັນຂາດ; ຊຶ່ງໃຫ້ພົ້ນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບໍດີຕາຕົກແກ່ລູກ, ແລະແກ່ລູກຫຼານ, ຈົນເຖິງຊົ່ວຄາວທີ່ສາມແລະທີສີ່.

ແລະໂມເຊໄດ້ຮັບເຮັດ, ແລະກັມສະລິງເຖິງພື້ນດິນ, ແລະນະມັດສະການ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ບັດນີ້ຖ້າຂ້ານອ້ອຍໄດ້ພົບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ໃອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານອ້ອຍ, ຂ້ານອ້ອຍຂໍອັນວອນ, ສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງພວກຂ້ານອ້ອຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດຄ້າແຂງ; ແລະຂໍຊົງອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກຂ້ານອ້ອຍ ແລະບາບຂອງພວກຂ້ານອ້ອຍ, ແລະຮັບພວກຂ້ານອ້ອຍໄວ້ເປັນມຸຮະດົກຂອງພຣະອົງ. ອົບພະຍົບ 34:1–9.

ການປະທານພຣະບັນຍັດເປັນຄັ້ງທີສອງ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1850. ແຜ່ນຈາລຶກຊຸດທຳອິດໄດ້ຖືກທຳລາຍ, ແລະໃນແຜ່ນຈາລຶກຊຸດທຳອິດນັ້ນກໍມີຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກ. ໃນເວລານັ້ນ ອີສຣາເອນບູຮານໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ແລະໃນເວລານັ້ນເອງ ອີສຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກົດຂໍ້ຂອງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອແຜ່ນຈາລຶກທັງສອງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໄດ້ມີການກະບົດຢ່າງແທ້ຈິງໃນຄຳຍ, ແລະເມື່ອແຜ່ນພູມປີ 1850 ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີການກະບົດຜ່າຍວິນຍານກຳກຳລັງກໍຕົວຂຶ້ນໃນຄຳຍ. ຄຳພະຍາກອນຂອງ Abram ກ່ຽວກັບຊີວິດອາຍຸທຶສີໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍ Moses ໃນຊີວິດອາຍຸທຶສີ, ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂະຫຍາຍການເປີດເຜີຍເລື່ອງການພິພາກສາໃນຊີວິດອາຍຸທຶສີໃນພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສອງ. ຮູບສະຫຼັກໄດ້ກາຍເປັນຂອງປອມທຽບແທນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າອັນແທ້ຈິງ, ແລະຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຜູກໄວ້ກັບການພິພາກສານັ້ນ. ແລ້ວ Moses ໄດ້ເຫັນພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງຂອງພຣະອົງເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ “ນາມ” ຂອງພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຜູ້ນະມັດສະການກັບບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແລ້ວພວກສາວົກຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າ ຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງໄດ້ຜະຫຼານພຣະອົງເສຍແລ້ວ. “ຄວາມຮ້ອນຮົນ” ນັ້ນຄືຄຳວ່າ “ຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງ.” ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສຳແດງຄວາມຫຍຸ້ງຫວັງຂອງພຣະອົງ ແມ່ນແຮງຈູງໃຈທີ່ນຳພາໃຫ້ພຣະຄຣິດຊຳລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ແລະຄຸນລັກສະນະຜ່າຍຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະສາລະພາບບາບເຫຼົ່ານັ້ນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ຕໍ່ມາຈະກາຍເປັນອົງປະກອບອັນຈຳເປັນຂອງການຮຽກໃຫ້ກັບໃຈໃນການພິພາກສາ “ເຈັດເທົາ” ຂອງພຣະທຳເລວີບົດ 26. “ຮຸ່ນທຶສີ” ຂອງອັບຣາມໄດ້ພັດທະນານຳໜັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເມື່ອມັນດຳເນີນຕົວໄປຕາມປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ໜັງສືໄຢເອນເປັນຕົວແທນເວລາແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍ. ໜັງສືໄຢເອນໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງຕົນໂດຍຕັ້ງຢູ່ເທິງການນຳເຂົ້າຂ່າວສານເລື່ອງສີ່ຊີວິດອາຍຸ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດທີ່ສຸດຂອງພັນທະສັນຍາສາມປະການຂອງອັບຣາມກັບພຣະເຈົ້າ. ຫົວຂໍ້ນັ້ນໄດ້ບັນລຸຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງມັນໃນໜັງສືໄຢເອນ.

ເມື່ອເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາແລ້ວ, ຫົບແຫ່ງພຣະສັນຍາໄດ້ຕັ້ງຢູ່ທີ່ຊີໂລ, ບ່ອນທີ່ເອລີມະຫາປະໂຮຫິດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລະໂງ່ເຂົ້າ ພ້ອມດ້ວຍບຸດສອງຄົນຜູ້ເສື່ອມຊາມຂອງເຂົາ ໄດ້ຖືກນຳມາບຽບທຽບກັບການຊົງເອີ້ນຂອງຊາມເອນ. ຊີໂລຈະກາຍເປັນຂັ້ນຕອນໜຶ່ງໃນການເດີນທາງຂອງຫົບ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ຫຼັງຈາກຫົບໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກໃນການນຳໃຫ້ກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາລິມແລ້ວ, ມັນໄດ້ຕັ້ງຢູ່ທີ່ຊີໂລປະມານສີ່ຮ້ອຍປີ, ຈົນເຖິງຄວາມຕາຍຂອງເອລີແລະບຸດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ. ຈາກນັ້ນຫົບໄດ້ຖືກຊາວຟິລິດສະຕິນຈັບໄປ, ແລະຕໍ່ມາເມື່ອດາວິດໄດ້ຍ້າຍຫົບໄປຍັງເຢຣູຊາລິມ, ພາບປະກອບຄັ້ງທຳອິດຂອງການສະເດັດເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາລິມຢ່າງມີໄຊ ກໍໄດ້ສຳເລັດລົງ. ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂອງການຍ້າຍສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະສັນຍາໄປຍັງເຢຣູຊາລິມ ກໍຄື ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກທີ່ຈະວາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນເຢຣູຊາລິມ, ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງສຳພັນກັບຄວາມຫວັງແຫນຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງຄວາມຫວັງແຫນນັ້ນສຳພັນກັບການພິພາກສາອັນຫວັງແຫນຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດອາຍຸທຶສີ.

ເມື່ອເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະຂຶ້ນໄວ້ເປັນອີເຟເຊນີ ແລະ ພູທັງປວງ, ແລະ ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຈະເວົ້າວ່າ, “ມາເຖີດ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ແລະໃນວັນທັງຫລາຍສຸດທ້າຍ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ ພູຂົ້າແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ
ຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງຍອດແຫ່ງພູຂົ້າທັງຫລາຍ ແລະຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນເປັນອີເຟເຊນີທັງຫລາຍ;
ແລະບັນດາປະຊາຊາດທັງສິ້ນຈະໄຫລໄປຫາພູນັ້ນ. ແລະຊົນຊາດເປັນອັນຫລາຍຈະໄປ ແລະຈະກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງມາເຖີດ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູຂົ້າແຫ່ງພຣະຢາເວ,
ໄປຍັງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງຢາໂຄບ;
ແລະພຣະອົງຈະຊົງສອນພວກເຮົາເຖິງບັນດາທາງຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຮົາຈະດຳເນີນໃນບັນດາມາດທາງຂອງພຣະອົງ: ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດຈະອອກໄປຈາກຊີໂອນ
ແລະພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 2:2, 3.

ພຣະວາຈານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກໄປຈາກເຢຣູຊາເລັມ
ເພາະວ່າບ່ອນນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ເພື່ອປະດິດ “ພຣະນາມ” ຂອງພຣະອົງ. ກັບໂມເຊ,
“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະເດັດລົງມາໃນແມກ, ແລະຊົງຢືນຢູ່ກັບທ່ານທົນີນ,
ແລະປະກາດພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ແລະປະກາດວ່າ,

ພຣະອົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງພຣະເມດຕາ ແລະ ຊົງພຣະກະລຸນາ, ຊົງອົດທົນຍາວນານ, ແລະ
ອົດົມສົມບູນໃນຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຊົງສະແດງພຣະເມດຕາແກ່ຄົນນັບພັນ,
ຊົງໃຜດອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ການລະເມີດ ແລະ ບາບ,
ແຕ່ຈະບໍ່ຊົງຖືວ່າຜູ້ມີຄວາມຜິດເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຶກໂດຍປະການໃດໆ;
ຊົງໃຫ້ທິດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບໍດີາຕິກແກ່ລູກ ແລະ ແກ່ຫຼານ, ຈົນເຖິງຊົ່ວຄົນທີສາມ ແລະ ທີສີ່. ອົບເຟະຍົບ
34:6, 7.

“ພຣະນາມ” ຂອງພຣະອົງຄືພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມເລິກຊົງຢ່າງຫາທືສຸດ ແລະງ່າຍດາຍຢ່າງຫາທືສຸດ.
ພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ, ຊົງເປັນການສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ ແຕ່ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ງ່າຍດາຍ.
ຄວາມຈິງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາມກ່ຽວກັບ “ຄົນຊົ່ວອາຍຸທີສີ່” ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍ “ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ”
ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງເພີ່ມເຕີມຂອງພຣະບັນຍັດຂັ້ນສອງ ທີ່ກ່າວເຖິງຄົນຊົ່ວອາຍຸທີສີ່. ຈາກນັ້ນ ປະສົບການຂອງໂ
ມເຊໄດ້ຂະຫຍາຍແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງຄົນຊົ່ວອາຍຸທີສີ່ກັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍເພີ່ມແສງສະຫວ່າງເລື່ອງຄວາມຫຼົງຫວງຂອງພຣະອົງ. ການດົນໃຈໄດ້ນຳມາພຣະລັກສະນະວ່າເປັນ
“ຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກລວມກັນ,” ແຕ່ການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍວ່າ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນອັນຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຄືຄວາມຄິດ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກລວມກັນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງມີຫຼາຍແດງຫຼາຍດ້ານເຫຼືອເກີນກວ່າຄວາມຄິດ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກອັນງ່າຍໆຂອງມະນຸດພວກເຮົາ,
ຈົນຄວາມແຕກຕ່າງນັ້ນເປັນດັ່ງຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງທີ່ສູງກວ່າສະຫວັນເມື່ອທຽບກັບແຜ່ນດິນໂລກ.

ເພາະວ່າຄວາມຄິດຂອງເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະທາງຂອງພວກເຈົ້າ
ກັບແມ່ນທາງຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້. ເພາະດັ່ງທີ່ພໍ້ສະຫວັນສູງກວ່າແຜ່ນດິນໂລກສັນໃດ
ທາງຂອງເຮົາກໍສູງກວ່າທາງຂອງພວກເຈົ້າສັນນັ້ນ
ແລະຄວາມຄິດຂອງເຮົາກໍສູງກວ່າຄວາມຄິດຂອງພວກເຈົ້າ. ເອຊາຍາ 55:8, 9.

ດັ່ງນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຄິດແບບມະນຸດອັນໜຶ່ງໃຫ້ພິຈາລະນາ;
ຖ້າພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ແລ້ວທຸກການສຳແດງຂອງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າກໍແມ່ນການສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.
ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູ່ດາປະທັບຕາ ແລະ ເປີດຜະນຶກພຣະວັດຈະນະອັນພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ, Palmoni
ແມ່ນຜູ້ນັບຄວາມລັບອັນມະຫັດສະຈັນ, ຜູ້ຊົງກໍແມ່ນຮາກທັງອອກຈາກແຜ່ນດິນແຫ້ງ, ແລະ
ຍັງແມ່ນພູມໄມ້ທີ່ລູກໄໝ້, ເສົາໄຟ, ອັກຄະທູດສະຫວັນມັກາເອນ ແລະ ຕາໄປອີກເລື້ອຍໆ. ບັນດາຄຸນລັກສະນະແຫ່ງ
ພຣະອຸປະນິສັຍຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍພຣະນາມຕ່າງໆຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ.
“ຄວາມຄິດແບບມະນຸດໃຫ້ພິຈາລະນາ” ກໍຄືສິ່ງນີ້.
ທ່ານກາງບັນດາການສຳແດງອັນຫຼາກຫຼາຍແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າມີຢູ່ນັ້ນ, ຄວາມສຳຄັນ
ແມ່ນຫຍັງ—ທີ່ໃນຂັ້ນຕອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂັ້ນທຳອິດພໍດີຂອງຂະບວນການພັນທະສັນຍາສາມຊັ້ນກັບອັບ
ຣາມ—“ການພິພາກສາຮຸ່ນທີສີ່”
ເປັນຖ້ອຍຄຳພົ້ນຖານໃນພັນທະສັນຍາ—ຊົງສະທ້ອນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ?

ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາມວ່າ, “ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ແນ່ນອນວ່າ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຂົາ
ແລະຈະຮັບໃຊ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແລະຄົນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຈະຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ.
ແລະເຮົາຈະພິພາກສາຊາດນັ້ນດ້ວຍ ຊາດທີ່ພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ນັ້ນ;
ແລະຕໍ່ມາພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນຫຼວງຫຼາຍ. ສ່ວນເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບ; ເຈົ້າຈະຖືກຝັງເມື່ອມີອາຍຸຊະລາຢ່າງດີ. ແຕ່ໃນຊີວິດທີ່ສິ້ນ
ພວກເຂົາຈະກັບມາທີ່ນີ້ອີກ; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມໄຮຍັງບໍ່ເຕັມ.” ປະຖົມມະການ
15:13–16.

ພຣະອຸປະນິສັຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ພິພາກສາຂອງມະນຸດແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ
ອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດມີລະແຫ່ງການທົດລອງ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສິ່ງຊົ່ວອາຍຸຄົນ.
ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ເຝົ້າຕາ, ພຣະອົງຊົງອົດທົນ
ແລະພຣະອົງຊົງນຳການພິພາກສາມະນຸດແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍໄປສູ່ຂັ້ນສູງໃນຊີວິດອາຍຸຄົນທີ່ສິ້ນ.
ຖ້ອຍຄຳພົ້ນຖານຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ
ຮວມເອົາການພິພາກສາໃນຊີວິດອາຍຸຄົນທີ່ສິ້ນໄວ້ດ້ວຍ. ດັ່ງທີ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ມີລັກສະນະທັງປວງຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງແຕ່ລະອົງ, ສະນັ້ນເຊັ່ນກັນ
ຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງພຣະສັນຍາຂອງອັບຣາມ ກໍມີລັກສະນະຂອງພຣະສັນຍາສາມຊັ້ນທັງໝົດ.
ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະອົງເປັນຜູ້ພິພາກສາຜູ້ເຝົ້າຕາ ຜູ້ຊົງພິພາກສາໃນຊີວິດອາຍຸຄົນທີ່ສິ້ນ.
ທຸກຂັ້ນຕອນອື່ນໆໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ
ລ້ວນສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານນັ້ນ.

ເມື່ອພຣະທຳໂຢເອນຖືກຈັດວາງໄວ້ທີ່ການຕົ້ນຂັ້ນຂອງ “ສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄົນ” ໃນຂັ້ນຕົ້ນ, ແລະ “ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່”
ຖືກ “ຕັດອອກ” ຈາກປາກຂອງພວກເຂົາ,
ການນຳເຂົ້າສູ່ການແຍກອອກຕາມພັນທະສັນຍາຂັ້ນສຸດທ້າຍນັ້ນຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກເລືອກ
ແມ່ນຂ່າວສານພົ້ນຖານຂອງພັນທະສັນຍາ ຊົງວາງອອກເຖິງການກະບົດຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຜູ້ຊົງຕໍ່ມາຖືກ “ຕັດອອກ” ດັ່ງເປັນການສຳເລັດໃນຊີວິດອັນຮຸ່ນທີສີ່. ພວກເຂົາຖືກ “ຕັດອອກ”
ເພາະບໍ່ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານພົ້ນຖານຂອງພັນທະສັນຍາ.

ຂ່າວສານພົ້ນຖານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນສີຂີ້ຂອງປະຖົມມະການ ບົດທີ 15 ນັ້ນ
ເປັນໄມ້ວັດ—ເສັ້ນແຫ່ງການພິພາກສາ
ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເມື່ອຂ່າວສານສ່ວນຍອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່” ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ຄວາມຫນັກແຫນ້ນອັນຜູກພັນກັບການປຸກໃຫ້ໂລກຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອິມຕົນຂຶ້ນ ເມື່ອ “ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່”
“ຖືກຕັດອອກ” ນັ້ນ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຈິດໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຄຳປະກາດແຫ່ງການພິ
ພາກສາຕຳລົງຄົນຮຸ່ນທີ່ສຸດທ້າຍຂອງຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກແຕ່ກະບົດ
ໃນລະຫວ່າງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງຜົນປາຍລະດູ.

ໃນພຣະຄຳປະຖົມມະການ ບົດທີ 17

ພວກເຮົາພົບຂັ້ນຕອນທີສອງຂອງພັນທະສັນຍາສາມປະການກັບອັບຣາຮາມ:

ແລະພຣະເຈົ້າຕັດກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້, ທັງເຈົ້າ
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າພາຍຫຼັງເຈົ້າຕາມຊົວອາຍຸຂອງເຂົາ. ນີ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ
ຊົງພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ ແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າພາຍຫຼັງເຈົ້າ;

ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດ.
ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຕັດເນື້ອໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດຂອງຕົນ;
ແລະສິ່ງນັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ.
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ອາຍຸໄດ້ແບດວັນຈົ່ງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດໃນພວກເຈົ້າ
ຄືຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕະຫຼອດຊົວອາຍຸຂອງພວກເຈົ້າ ທັງຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນ
ຫຼືທີ່ຊົມມາດ້ວຍເງິນຈາກຄົນຕ່າງດ້າວໃດໆ ຜູ້ນີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ທັງຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ
ແລະຜູ້ທີ່ຊົມມາດ້ວຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຈຳເປັນຕ້ອງຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດ;
ແລະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນເນື້ອໜັງຂອງພວກເຈົ້າເປັນພັນທະສັນຍານິ້ວນດອນ.
ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດ
ຄືຜູ້ທີ່ເນື້ອໜັງຫຸ້ມປາຍອະວຍະວະເພດຂອງລາວບໍ່ຖືກຕັດ
ຈົດວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດຂາດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງຕົນ; ເພາະລາວໄດ້ຜ່າຜົນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ.
ປະຖົມມະການ 17:9–14.

ຂັ້ນຕອນທີສອງໃຫ້ພະຍານອົກປະການໜຶ່ງແກ່ສັນຍະລັກແຫ່ງການ “ຖືກຕັດຂາດ.” ຄຳທີ່ເປັນວ່າ “ຖືກຕັດຂາດ”
ມີຮາກຄຳມາຈາກສັດທິອັບຣາມໄດ້ຕັດອອກເປັນສອງຊັ້ນໃນບົດທີ່ສິບຫ້າ, ແລະໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັດປາຍໜັງຈະຖືກ “ຕັດຂາດ” ອອກຈາກພັນທະສັນຍາ.
ໃນປະຫວັດຂອງພັນທະສັນຍາ ການຕັດປາຍໜັງໄດ້ຖືກແທນທີ່ໂດຍພິທີບັບຕິສະມາ
ຊົງໃນນັ້ນພຣະຄຣິດກຳລັງຊົງຢືນຢັນຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ເອງ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້
ພຣະອົງໃນຖານະແບບຢ່າງຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງໄດ້ຖືກຊົງໃຫ້ຄົນພຣະຊົນໃນວັນທີ່ແບດ.

ໝາຍສຳຄັນນັ້ນຈະຕ້ອງສຳເລັດໃນວັນທີ່ແບດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍຈົດວິນຍານແບດດວງໃນນາວາ.
ໃນຂັ້ນທີສອງນີ້ເອງທີ່ການທົດສອບທາງສາຍຕາໄດ້ຖືກສະແດງອອກ,
ບໍ່ວ່າຈະເປັນກໍລະນີທີ່ອິດສະຣາເອນເລືອກລະຫວ່າງຜູ້ໄພຍາກອນຂອງ Jezebel ກັບ Elijah
ກ່ອນໜ້າການພິພາກສາທີ່ Elijah ໄດ້ດຳເນີນ, ຫຼືກໍລະນີທີ່ໃບໜ້າຂອງ Daniel, Shadrach, Meshach ແລະ
Abednego ປາກົດວ່າງາມກວ່າ ແລະອ້ວນສົມບູນກວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ກິນອາຫານຂອງກະສັດ;
ການທົດສອບຂັ້ນທີສອງແມ່ນການທົດສອບທາງສາຍຕາ. ການຕັດພິທີເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຊີວິດ,
ແລະຈົດວິນຍານແບດດວງຢູ່ເທິງນາວານີ້ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ມີຊີວິດ ຕັດກັນກັບຜູ້ທີ່ຕາຍ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ, ເມື່ອເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ບໍ່ຮຸ່ນຜ່ານໄປສູ່ບັບຕິສະມາ
ອັກຄະສາວົກໄປໄລ່ໄດ້ນຳໃຊ້ປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ເອງ
ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນການບໍ່ຮຸ່ນຜ່ານໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ທ່ານໄດ້ໃຊ້ເນື້ອໜັງທີ່ຖືກຕັດອອກໃນພິທີສຸດ ເປັນສັນຍາລັກຂອງມະນຸດໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະພາບ,
ແລະເປັນສັນຍາລັກຂອງທຳມະຊາດຊົນຕຳຂອງມະນຸດໃນຄວາມສຳພັນກັບທຳມະຊາດຊົນສູງຂອງມະນຸດ.

ໂປໂລໄດ້ສັງສອນພວກສາວົກຂອງທ່ານໂດຍນຳໃຊ້ພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງທ່ານໃນຖານະ “ຜູ້ທຶກເລືອກສັນ,” (ດັງທີ່ຊື່ຂອງທ່ານ Saul ມີຄວາມໝາຍ) ແມ່ນເພື່ອຊີ້ບອກການປ່ຽນແປງຄັ້ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການປ່ຽນຜ່ານຈາກອິສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໄປສູ່ອິສະຣາເອນຝ່າຍວິນຍານໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນການເຮັດໃຫ້ງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານສຳເລັດ, ທ່ານໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງທ່ານໃນບົດບົດຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ປະຖົມມະການ ບົດທີ 17 ເປັນຕົວແທນຂອງຂັ້ນຕອນທີສອງໃນສາມຂັ້ນຕອນພົ້ນຖານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງໄດ້ພົບການສຳເລັດຜົນໃນອັດຟາ-ໂອເມກາຂອງມັນໃນທຸດສາມອົງແຫ່ງພຣະນິມິດ ບົດທີ 14. ຂັ້ນຕອນທີສອງນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຕັດຫນັງປາຍ ຊຶ່ງເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເທິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນທຸງສັນຍາ, ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບທາງທັດສະນະ. ທຸດສາມອົງແມ່ນໂອເມກາຂອງພັນທະສັນຍາອັດຟາຂອງອັບຣາຮາມ. ຂັ້ນຕອນທີສາມສຳລັບອັບຣາຮາມແມ່ນບົດທີ 22.

ແລະທຸດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບອັນອັບຣາຮາມຈາກສະຫວັນເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາໄດ້ສາບານໂດຍຕົວເຮົາເອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສົງໄສ ແລະບໍ່ໄດ້ຫວັງໄວ້ຊຶ່ງບຸດຂອງເຈົ້າ, ບຸດຄົນດຽວຂອງເຈົ້າ: ແມ່ນອນ ເຮົາຈະອອຍພອນເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະຈະເພີ່ມພູມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ ແລະດັ່ງເມັດຊາຍທີ່ຢູ່ຊາຍຝັ່ງທະເລ; ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຄອບຄອງປະຕູເມືອງຂອງສັດຕູຂອງຕົນ; ແລະໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ.” ປະຖົມມະການ 22:15–18.

ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດນີ້ກ່າວວ່າ, “And it came to pass after these things, that God did tempt Abraham, and said unto him, Abraham: and he said, Behold, here I am.” ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງອັບຣາຮາມ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍກ່ອນການປະກາດພັນທະສັນຍາຄັ້ງທີສາມ. ເມື່ອອັບຣາຮາມຜ່ານການທົດສອບນັ້ນແລ້ວ, ຈາກນັ້ນສີຂີ້ສຸດທ້າຍຂອງພັນທະສັນຍາສາມພາກຂອງອັບຣາຮາມຈຶ່ງຖືກປະກາດອອກມາ. ເພາະວ່າອັບຣາຮາມໄດ້“ເຊື້ອຟັງ” ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຄື “ພຣະສຸລະສຽງແຫ່ງພັນທະສັນຍາ” ຂອງພຣະອົງ, ອັບຣາຮາມຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນຖານະເປັນບົດາແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ. ທຸດສະຫວັນອົງທີສາມເປັນການທົດສອບ, ຊຶ່ງເໝືອນດັ່ງອັບຣາຮາມ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບທີ່ສະແດງລັກສະນະ, ແລະລັກສະນະນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງວ່າທ່ານເຊື້ອພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງອັບຣາຮາມ ຫຼືບໍ່. ບັນດາຜູ້ທີ່ຜ່ານການທົດສອບ, ເໝືອນດັ່ງອັບຣາຮາມ, ຈະຖືກໃຊ້ເພື່ອຮວບຮວມບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງໂລກ. ຂໍ້ພຣະຄຳທັງສິບເຈັດຂໍ້, ຈາກສາມບົດ, ຊີ້ບອກເຖິງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກ; ແລະໂດຍການກະທຳດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນ alpha ຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກ, ແລະໂດຍການກະທຳດັ່ງນັ້ນເຊັ່ນກັນ, ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນ omega ຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນການຍົກຂຶ້ນຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ມີຈັກຄົນໃນພວກເຮົາທີ່ຈະຊື່ຮອ້ນ ຫຼືພາຫະນະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກ່ວດພິຈາລະນາເຖິງອັນໃນສັນຍາເສຍກ່ອນ? ມີຈັກຄົນໃນພວກແອດເວນຕິສວັນທີ່ຈັດຝ່າຍລາໂອດິເຊຍ ທີ່ຮູ້ວ່າ ຂໍ້ກຳນົດປະການທຳອິດທີ່ສຸດໃນສັນຍາແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ພຣະອົງຊົງສະແດງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນພຣະກະລຸນາ

ຜູ້ຊົງພິພາກສາໃນຊົວອາຍຸທີສີ່? ຄວາມໂສກນາດກໍຄື
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງພື້ນຖານແຫ່ງປະຫວັດສາດມົນເລໂຮຕ໌
ແລະກໍບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາທຳພວກເຂົາປະກາດຮັບນັ້ນ,
ແລະເພາະເຫດນີ້ພວກເຂົາກໍເຫມືອນອີສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຄືບໍ່ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຢຽມຢາມຂອງຕົນ.
ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຢຽມຢາມນັ້ນ ຊົງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11
ແມ່ນເມື່ອພວກເຂົາຖືກບຸກໃຫ້ຕົນໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ເພື່ອຈະຕະໜັກພຽງວ່າ ພວກເຂົາຖືກຕັດຂາດແລ້ວ.
ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ໃນວັນທີ 18 ເມສາ, ສອງວັນຫຼັງຈາກພາບເຫດການອາຄານຖະຫຼົມໄດ້ຜ່ານຕ່າງໆຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເພື່ອປະຕິບັດນັດໝາຍໜຶ່ງທີ່ບັດ Carr Street, ນະຄອນ Los Angeles.
ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ບັດ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນເດັກຂາຍຂ່າວຮ້ອງປະກາດວ່າ: 'San Francisco
ຖືກທຳລາຍດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ!' ດ້ວຍຈິດໃຈອັນໜັກອັງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານຂ່າວສານຊຸດທຳອິດທີ່ພິມອອກຢ່າງຮີບດ່ວນກ່ຽວກັບໄພພິບັດອັນນຳສະພົງກົວນັ້ນ."

"ສອງອາທິດຕໍ່ມາ, ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງກັບບ້ານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານນະຄອນ San
Francisco ແລະ, ໂດຍການເຊົ່າລົດມ້າ,
ໄດ້ໃຊ້ເວລາຊົ່ວໂມງເຄັ່ງໃນການຊົມເບິ່ງຄວາມພິນາດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນນະຄອນໃຫຍ່ແຫ່ງນັ້ນ.
ອາຄານທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍຖືກເຫັນວ່າສາມາດຕ້ານທານໄພພິບັດໄດ້ ບັດນັ້ນອັນຢູ່ໃນສະພາບຫັກພັງ.
ໃນບາງກວ່ານີ້ ອາຄານຫຼາຍຫຼັງໄດ້ຈົມລົງໃນພື້ນດິນບາງສ່ວນ.
ນະຄອນນັ້ນໄດ້ສະແດງພາບອັນນຳສະຫວັນຢ່າງຍິ່ງ ຂອງຄວາມບໍ່ພຽງພໍແຫ່ງບັນຍາຍປະດິດຂອງມະນຸດ
ໃນການສ້າງໂຄງສ້າງທີ່ບ້ອງກັນໄພແລະບ້ອງກັນແຜ່ນດິນໄຫວ."

ໂດຍຜ່ານຜູ້ພະຍາກອນເຊຟານີຢາ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລະບຸການພິພາກສາທີ່ພຣະອົງຈະນຳມາເໜືອບັນດາຜູ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວວ່າ:
'ເຮົາຈະກວາດລ້າງທຸກສິ່ງໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນ, ພຣະຢາເວກຳວ.
ເຮົາຈະກວາດລ້າງມະນຸດແລະສັດ; ເຮົາຈະກວາດລ້າງນົກໃນພຳສະຫວັນ ແລະປາໃນທະເລ,
ພ້ອມທັງສິ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມກັບຄືນຊົ່ວ; ແລະເຮົາຈະຕັດມະນຸດອອກໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນ,
ພຣະຢາເວກຳວ.'

"ແລະມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນແຫ່ງການຖວາຍບູຊາຂອງພຣະອົງ, ວ່າເຮົາຈະລົງໂທດເຈົ້າຟາຍທັງຫຼາຍ,
ແລະບັນດາໂອລົດຂອງກະສັດ, ແລະທຸກຄົນທີ່ນຶ່ງຫົວເຄື່ອງນຸ່ງຕ່າງປະເທດ. ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນດ້ວຍ
ເຮົາຈະລົງໂທດບັນດາຜູ້ທີ່ໂດດຂ້າມທະນະປະຕູ,
ຜູ້ທີ່ຕົ້ມເຮືອນຂອງນາຍຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງແລະການຫລອກລວງ....

"ແລະໃນເວລານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາຈະໃຊ້ໂຄມໄຟຄົ້ນກວດເຢຣູຊາເລັມ
ແລະລົງໂທດບັນດາຄົນທີ່ອັນນຶ່ງຢູ່ເທິງກອນຕະກອນຂອງຕົນ ຜູ້ທີ່ກຳລັງໃຈຂອງຕົນວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຄວາມດີແລະພຣະອົງກໍຈະບໍ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງນັ້ນ
ຊັບສິນຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນຂອງບຸ້ນ ແລະເຮືອນຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນທຣ້າງເປົ່າ; ເຂົາຈະສ້າງເຮືອນດ້ວຍ
ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນນັ້ນ; ແລະເຂົາຈະບຸກສວນອະງຸ່ນ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫຼືອອະງຸ່ນຈາກສວນນັ້ນ."

"ວັນໃຫຍ່ຂອງພຣະເຢໂຮວາຢູໄກ, ມັນຢູໄກ, ແລະຮີບເຮັງມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ແມ່ນແມ່ນສຽງແຫ່ງວັນຂອງພຣະເຢໂຮວາ: ຄົນກຳຫານຈະຮ້ອງໂຫຍ່ຂຶ້ນໃນທຶນນັ້ນ.
ວັນນັ້ນເປັນວັນແຫ່ງພຣະພິເລດ, ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກແລະຄວາມຄັບແຄ້ນ,
ເປັນວັນແຫ່ງການລ້າງຜານແລະຄວາມຮ້າງເປົ່າ, ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມມືດແລະຄວາມມົວມົນ,
ເປັນວັນແຫ່ງເມກແລະຄວາມມືດທຶບ,

ເປັນວັນແຫ່ງສຽງແກແລະສຽງເຕືອນໄພຕໍ່ບັນດາເມືອງທີ່ມີກຳແພງບ້ອງກັນ, ແລະຕໍ່ສູງທັງຫຼາຍ.
ແລະເຮົາຈະນຳຄວາມຄັບແຄນມາເທິງມະນຸດ, ຈົນພວກເຂົາຈະເດີນໄປຄົນຕາບອດ,
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢຊູໂຮວາ: ແລະເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເທອກດັງຜຸ່ນດິນ,
ແລະເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາດັງຂີ້ດ. ທັງເງິນຂອງພວກເຂົາທີ່ຄ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ອາດຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາ
ໃຫ້ພົ້ນໄດ້ໃນວັນແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຢຊູໂຮວາ;
ແຕ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຈະຖືກເຜົາຜານໂດຍໄພແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວາງຂອງພຣະອົງ:
ເພາະພຣະອົງຈະກຳຈັດບັນດາຜູ້ອຳໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນຢ່າງຮວດເລັ້ວ.' ເຊເຟານຍິາ 1:2, 3,
8–18."

"ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ອາດອົດກັນໄວ້ໄດ້ອີກດົນ. ບັດນີ້
ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກຳລັງເລີ່ມຕົກລົງເທິງບາງສະຖານທີ່ແລ້ວ, ແລະໃນໄມ້ຊ້ຳ
ຄວາມບໍ່ພໍພຣະທັຍຢ່າງແຈ້ງຊັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຮູ້ສຶກໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ."

"ຈະມີເຫດການເປັນລຳດັບໜຶ່ງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນອົງພຣະປະມຸກເໜືອສະຖານະການທັງປວງ.
ຄວາມຈິງຈະຖືກປະກາດດ້ວຍພາສາອັນແຈ້ງແຈ້ງ ແລະບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້. ໃນຖານະທີ່ເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ
ພວກເຮົາຕ້ອງຕຽມທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການຊົງນຳອັນສູງສຸດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ້າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະທານອອກໄປໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ. ສາຍນ້ຳແຫ່ງນ້ຳດຳລົງຊີວິດຈະເລີກຂຶ້ນ
ແລະກວ້າງຂວາງອອກໃນແນວທາງຂອງມັນ. ໃນທຸກພາກສະໜາມ ທັງໃກ້ແລະໄກ
ມະນຸດຈະຖືກເອົາອອກມາຈາກຄັນໄຖ ແລະຈາກອາຊີບທາງການຄ້າສາມັນທີ່ມັກຄອບງຳຄວາມຄິດ
ແລະຈະຖືກຜັກສອນຄຽງຄູ່ກັບຜູ້ມີປະສົບການ.
ເມື່ອພວກເຂົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮ່ວມແຮງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນແລ້ວ ພວກເຂົາຈະປະກາດຄວາມຈິງດ້ວຍລົດເດດ.
ໂດຍການຊົງກະທຳອັນນຳອັດສະຈັນຂອງພຣະສະບຽງຈັດຫາແຫ່ງສະຫວັນ
ພູເຂົາແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຈະຖືກຍົກອອກ ແລະຖິ້ມລົງໃນທະເລ.
ຂ້າວສານທີ່ມີຄວາມໝາຍຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ອຳໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກໄດ້ຍືນ ແລະຖືກເຂົ້າໃຈ.
ມະນຸດຈະຮູ້ວ່າ ອັນໃດແມ່ນຄວາມຈິງ. ວຽກງານນີ້ຈະກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ ແລະກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປອີກ
ຈົນກວ່າທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນ ແລະແລ້ວຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ."

"ເມື່ອວັນເວລາລ່ວງໄປເລື້ອຍໆ ຍັງບາກດີແຈ້ງຊັດວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຢູ່ໃນໂລກ. ໂດຍໄພ
ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ພຣະອົງກຳລັງຕົກເຕືອນຊາວໂລກນີ້ເຖິງການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງພຣະອົງ.
ເວລາກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາ ເມື່ອວິກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກຈະມາເຖິງ
ເມື່ອທຸກຄວາມເຄືອນໄຫວໃນການປົກຄອງຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເຜົາຈັບຕາດ້ວຍຄວາມສົນໃຈອັນເຂັ້ມຂົນ
ແລະ ຄວາມຫວາດຫວັ່ນອັນບໍ່ອາດພັນລະນາໄດ້.
ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕິດຕາມກັນມາຢ່າງວ່ອງໄວ—ໄພ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ
ພ້ອມທັງສົງຄາມ ແລະ ການບອງເລືອດ."

"ໂອ, ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ເວລາແຫ່ງການເຢັ້ມຢາມຂອງພວກເຂົາເຖິດ!
ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຍືນຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບເວລານີ້.
ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.
ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທຳລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີໂອກາດໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າອັນໃດແມ່ນຄວາມຈິງ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດເບີ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ.
ພຣະໂທແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຖືກສຳຜັດ;
ພຣະຫັດຖຸຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຍືນອອກເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ, ໃນຂະນະທີ່ປະຕູຖືກປິດສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າ."

“ພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດໃຫ້ເຫັນໃນການອົດກັ້ນອັນຍາວນານຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງກຳລັງຍັບຢັ້ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄວ້,
ຄອຍຖ້າໃຫ້ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນຖືກປະກາດອອກໄປແກ່ທຸກຄົນ. ໂອ, ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາຈະຮູ້
ກຕາມທຳພວກເຂົາຄວນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບທົ່ວໆຢູ່ເທິງພວກເຂົາ
ໃນການນຳຂ່າວສານແຫ່ງພຣະເມດຕາຄື່ງສຸດທ້າຍໄປສູ່ໂລກ,
ງານອັນອັດສະຈັນພຽງໃດຄື່ງຈະຖືກກະທຳສຳເລັດ!” Testimonies, volume 9, 94–97.